διαβασθῆ μετά τόν θάνατόμου!»

Μὲ περιέργεια, τὸν ἄνοιξε. Δυὸ χαρτιὰ ὑπῆρχαν μέσα. Στο μικρότερο ἡ Πολὶν διάβασε:

«Ἡ ἐκδίκησις εἶνε γλυκειά! προ πάντων στις γυναῖκες... Ἐγὼ ἀπέτυχα μὰ σὺ θὰ ἐπιτύχης!»

Ἕνα ρίγος πέρασε στὸ σῶμα της... Ἔμεινε γιὰ λίγο συλλογισμένη, κατόπιν πῆρε τὸ ἄλλο χαρτί. Κατάπληκτη μὲ φόβο διάβασε:

«Ἐγώ, ἡ Ἄννα Μόνκριφφ, ἔχουσα σώας τὰς φρένας, σήμερον τὴν 22αν Νοεμβρίου τοῦ 1933, ἀναιρῶ διὰ τῆς παρούσης μου ὅλες τὶς προηγούμενες διαθῆκες μου καὶ κληροδοτῶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντά μου στὴν ἀνεψιά μου Πολὶν Μόνκριφφ. Ἄννα Μόνκριφφ»

Σαστισμένη ἡ Πολὶν ξαναδιάβασε τὸ πρῶτο, τὸ μικρὸ χαρτάκι:

«Ἡ ἐκδίκησις εἶνε γλυκεια....» Ὥστε αὐτὸ τὸ ὅπλο τῆς ἔδινε ἡ θεία Ἄννα γιὰ νὰ ἐκδικηθῆ; Ἔπρεπε, λοιπόν, αὐτὴ νὰ πῆ στὸν Τζέρρυ πὼς ὅλη ἡ περιουσία ἦταν δική της; Ἀσφαλῶς ἡ ἐκδίκησις θὰ ἦταν πλήρης, γιατὶ ὁ Τζέρρυ δὲν θὰ ἔχανε μονάχα τὰ χρήματα, ἀλλὰ πιθανὸν καὶ τὴν νέα ποὺ ἀγαποῦσε... Ἡ Πολὶν ἔκλεισε μιὰ στιγμὴ τὰ μάτια της.

—Ἡ ἐκδίκησις εἶνε γλυκειά! ψιθύρισε. Πρὸ πάντων στὶς γυναῖκες... Θεέ μου! Τί φριχτὰ λόγια! Καὶ ὅμως!... Ἴσως μ' αὐτὸ τὸ ὅπλο στὰ χέρια της νὰ κατόρθωνε νὰ φέρη πάλι κοντά της τὸν ἀγαπημένο της. Μὲ τὸν καιρὸ θὰ ξεχνοῦσε τὴν ἄλλη καὶ θὰ τὴν ἀγαποῦσε πάλι ὅπως πρῶτα. Ὁ Τζέρρυ ἤθελε χρήματα, δὲν τοῦ ἄρεσε νὰ ἐργάζεται... Γιατὶ νὰ τὸ κάνη αὐτὸ ἡ θεία Ἄννα; «Ἐγὼ ἀπέτυχα—ἔγραφε τὸ χαρτὶ—μὰ σὺ θὰ ἐπιτύχης!» Ἡ νεκρὴ ἐξεδικεῖτο τὸν ἄνθρωπο ποὺ τὴν ἀπαρνήθηκε χτυπῶντας τὸν γυιό του στὴν ἀγάπη του πρὸς τὴν κόρη τῆς ἐκλογῆς του... Τί ἐκδίκησις, Θεέ μου! Μετὰ τὸ θανατό της, ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια!...

Ἡ Πολὶν σηκώθηκε ἀργά. Κρύωνε! Ἡ φωτιὰ μέσα στὸ τζάκι εἶχε σβύσει... Ὦ! πῶς τὰ συχαινόταν ὅλ' αὐτά! Δὲν βάσταξε καὶ εἶπε δυνατά:

—Προσπάθησα νὰ σὲ μισήσω, Τζέρρυ, μὰ δὲν μπόρεσα!...

Ναί! Προτιμοῦσε νὰ ὑποφέρη ἐκείνη, τῆς ἦταν ἀδύνατο νὰ τὸν βλάψη, ἀφοῦ...τὸν ἀγαποῦσε ἀκόμα!... Μὲ ἄστατο βῆμα, κρατῶντας σφιχτὰ στὸ χέρι της τὸ πολύτιμο γράμμα, ἡ Πολὶν πῆγε στὸ διπλανὸ δωμάτιο. Ἐκεῖ, στὸ σαλόνι, ἡ φωτιὰ ἔκαιγε ζωηρά... Ὄχι, δὲν ζητοῦσε ἐκδίκησι... Πῶς μπορεῖ νὰ ἐκδικηθῆ κανεὶς τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἀγάπησε; Γιοῦ ἀγαπᾶ ἀκόμα!...

Ἡ Πολὶν γονάτισε κοντὰ στὸ τζάκι, μὲ τὴν ἀπόφασι νὰ κάψη τὸ γράμμα, χωρὶς νὰ μάθη κανεὶς ποτὲ τὸ περιεχόμενό του!

. . . . . .

Ἡ Πολὶν κρατοῦσε τὴν τσιμπίδα καὶ σκάλιζε τὴ φωτια, ὅταν ἀκούστηκε τὸ κουδοῦνι τῆς ἐξώπορτας. Ἡ πόρτα ἄνοιξε ἀποτομα καὶ ἡ νέα γύρισε τὸ κεφάλι της γιὰ νὰ ἰδῆ ποιὸς ἦταν.

—Τζέρρυ! φώναξε σαστισμένη, χωρὶς νὰ σηκωθῆ ἀπὸ τὴ θέσι της. Γιατὶ νὰ μὴ μὲ εἰδοποιήσης πὼς θὰ ἔλθης;

«Θεέ μου!—σκέφθηκε συγχρόνως μὲ ἀγωνία—ἦλθε γιὰ νὰ μοῦ ἀναγγείλη τοὺς ἀρραβῶνας του!...»

—Τί κάνεις ἐκεῖ, Πολίν; ρώτησε ὁ νέος.

—Καίω παλιὰ γράμματα τῆς θείας Ἄννας... εἶπε ἡ Πολὶν, ἐνῶ σηκωνόταν ἀργά. Θέλεις νὰ σοῦ ἑτοιμάσω ἕνα τσάϊ;

—Ὄχι! Ἄκουσε...δὲν μπορῶ νὰ ζήσω χωρὶς ἐσένα...

Ἡ νέα ζαλισμένη, μὴ τολμῶντας νὰ πιστέψη σὲ τόση εὐτυχία, ἄφησε τὸν Τζέρρυ νὰ τὴν πάρη στὴν ἀγκαλιά του. Κι' ἐνῶ ἐκεῖνος ἐξακολουθοῦσε νὰ μιλᾶ, τῆς φαινόταν πὼς ἔβλεπε ὄνειρο, πὼς ἡ φωνή του ἦταν μιὰ θεία μελωδία...

—...Ἤλθα νὰ σοῦ ζητήσω συγνώμη... Θέλεις νὰ μὲ συγχωρέσης; Δὲν ἤξερα τί ζητοῦσα. Γύρευα ἄλλοῦ τὴν εὐτυχία ἐνῶ ἐσὺ μονάχα μπορεῖς νὰ μοῦ τὴ δώσης...

Ἡ Πολὶν κλονίστηκε, ἅπλωσε τὰ δυὸ χέρια της καὶ ψιθύρισε:

—Κράτησέ με στὴν ἀγκαλιά σου, Τζέρρυ, γιὰ νὰ μὴ πέσω...

Ἡ φωτιὰ κόντευε νὰ σβύση καὶ ἡ Πολὶν τραβήχτηκε ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά του.

Ἐκεῖνος ρώτησε:

—Ποῦ πηγαίνεις, ἀγάπη μου;

—Ὦ! θέλω μονάχα νὰ διορθώσω τὴ φωτια!

Λέγοντας τὰ λόγια αὐτὰ ἡ νέα, πῆρε τὰ χαρτιὰ ποὺ εἶχαν πέσει χάμω καὶ μὲ μιὰ γρήγορη κίνησι τὰ ἔρριξε μέσα στὸ τζάκι. Τὰ χαρτιὰ πῆραν φωτιά, μιὰ φλόγα ἔλαμψε καὶ μέσα στὸ φῶς της ἡ Πολὶν διάβασε τὶς τρεῖς αὐτὲς λέξεις

«...ἐκδίκησις εἶνε γλυκεια...»

—Τί εἶνε αὐτὰ ποὺ καῖς; ρώτησε ὁ Τζέρρυ

—Ὦ! τίποτε! Κάτι παληόχαρτα...

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Σύμφωνα μὲ μιαν Ἀγγλικὴ στατιστική, κατὰ τὸ ἔτος 1932 ἐδυθίστηκαν 249 πλοῖα, σ' ὅλον τὸν κόσμο.

—Πρώτη, ἐν ἀναλογίᾳ, στὶς ἀπώλειες πλοίων ἔρχεται ἡ Ἑλλὰς καὶ κατόπιν ἡ Ἰαπωνία.

—Ἔχασε δηλαδὴ ἡ Ἑλλὰς τὰ 2.62 ο/ο τῶν πλοίων της, ἡ δὲ Ἰαπωνία τὰ 1.31 ο/ο.

—Ἀπ' ὅλες τὶς πρωτεύουσες τῶν κρατῶν, τὸ ρεκὸρ τοῦ ὕψους τὸ ἔχει ἡ Λὰ Πάζ, ἡ πρωτεύουσα τῆς Βολιβίας, ἡ ὁποία εἶνε χτισμένη εἰς ὕψος 4.510 μέτρων ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης.

—Γενικῶς δὲ εἶνε ζήτημα ἂν ὑπάρχει στὸν κόσμο ἄλλη πόλις χτισμένη σὲ τέτοιο ὕψος.

—Στὴν Ἀμερικὴ ἱδρύθη τελευταίως ἕνας νέος σύλλογος, ἀκούων εἰς τὸ ὄνομα «Σύλλογος Προμηθευτῶν Αἵματος».

—Ὁ σύλλογος αὐτὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι προσφέρουν ἀντὶ ἀμοιβῆς στὰ νοσοκομεῖα τὸ αἷμα τους γιὰ μετάγγισι στοὺς ἀσθενεῖς.

—Ἡ θεραπεία αὐτὴ εἶνε πολὺ τῆς μόδας σήμερα στὴν ἰατρικὴ καὶ σιγὰ - σιγὰ μερικοί, ποὺ ἔχουν μπόλικο αἷμα, τὸ πῆραν ἐπάγγελμα νὰ δίνουν μέρος τοῦ αἵματός των γιὰ νὰ μεταγγίζεται εἰς ἀσθενεῖς.

—Σὲ μιὰ Γερμανικὴ πόλι, στὸ Φριδοῦργο, ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐκεῖ θεάτρου, τὸ ὁποῖον, λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἔμενε κάθε βράδυ ἄδειο, ἐτοιχοκόλλησε μιὰ εἰδοποίησι ὅτι δέχεται τὴν πληρωμὴ τῶν εἰσιτηρίων καὶ...εἰς εἶδος.

—Ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς τοιχοκολλήσεως αὐτῆς, δὲν μένει πειὰ οὔτε μιὰ θέσις ἀδειανὴ στὸ θέατρο, τὸ δὲ ταμεῖον του γεμίζει κάθε βράδυ ὄχι ἀπὸ χαρτονομίσματα, ἀλλ' ἀπὸ αὐγά, κόττες ζωντανές καὶ σφαγμένες, κοινέλια, τυριά, βούτυρο, φρούτα, λαχανικά, ψωμιὰ κλπ., ἀπ' ὅ,τι τέλος πάντων εὐκολύνεται ὁ καθένας νὰ δώση γιὰ εἰσιτήριο.

—Μιὰ βραδειὰ μάλιστα κατέθηκε στὸ Φριδοῦργο ἀπὸ ἕνα χωριό, ἐκεῖ κοντά, ὁλόκληρη οἰκογένεια χωρικῶν, σέρνοντας μαζύ της καὶ δυὸ...γουρουνόπουλα, γιὰ νὰ πληρώση τὰ εἰσιτήρια.

—Ὁ διευθυντὴς τοῦ θεάτρου σκέπτεται τώρα ν' ἀνοίξη κι' ἕνα μπακάλικο, γιὰ νὰ πουλάη ἀτ' τὰ προϊόντα αὐτὰ ὅσα περισσεύουν μετὰ τὴ διατροφὴ τοῦ θιάσου.

—Ἡ ἐπιτροπὴ ποὺ καταρτίζει στὴν Ἀγγλία τὸ νομοσχέδιο περὶ χρησιμοποιήσεως τῶν γυναικῶν καὶ στὴ διπλωματικὴ ὑπηρεσία, δὲν μπορεῖ νὰ λύση τὸ ζήτημα τῆς θέσεως τοῦ συζύγου μιᾶς γυναίκας, ποὺ θὰ κατέχη διπλωματικὴ θέσι.

—Ἡ σύζυγος ἑνὸς πρεσβευτοῦ, π. χ., λέγεται «πρέσβειρα», καλεῖται κι' αὐτὴ στὶς δεξιώσεις κλπ. Μὰ ὁ σύζυγος μιᾶς διπλωμάτισσας, ποὺ διευθύνει πρεσβεία, πῶς θὰ λέγεται καὶ τί θέσι θὰχη κοντὰ στὴ γυναίκα του;

—Ὅσες διπλωμάτισσες ἄλλων κρατῶν ὑπάρχουν ὡς τώρα, δὲν ἔχουν ἄνδρες. Ἡ κ. Ὄθεν, πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν στὴν Κοπεγχάγη, εἶνε χήρα. Ἡ κ. Κολλοντάϊ, πρεσβευτὴς τῶν Σοβιὲτ στὴν Κοπεγχάγη, ἐπίσης εἶνε ζωντοχήρα, ἡ δὲ σενορίτα Γαβριέλλα Μιστράλ, γενικὴ πρόξενος τῆς Χιλῆς στὴ Μαδρίτη, εἶνε ἀνύπανδρη.

—Στὸ Παρίσι ἡ Ἑταιρεία Προστασίας τῶν Ζώων ἐξηκρίβωσε τὸ ἑξῆς γεγονός, ποὺ δείχνει πὼς μερικὰ ζῶα σκέπτονται σχεδὸν ὅπως καὶ οἱ ἄνθρωποι.

—Ἕνας καροτσιέρης ἔχει δυὸ ἄλογα καὶ μεταφέρει ἄμμο γιὰ τὶς οἰκοδομές.

—Ὅταν φορτωθῆ τὸ κάρρο, τὸ ἕνα ἄλογο βάζει ὅλη τὴ δύναμί του γιὰ νὰ σύρη τὸ βαρὺ φορτίο, ἐνῶ τὸ ἄλλο δὲν τραβάει καθόλου, ἀλλὰ ἀφήνεται νὰ σέρνεται κι' αὐτὸ ἀπὸ τὸ σύντροφό του.

—Τὸ βράδυ ὅμως στὸ σταῦλο, ὅταν ὁ καροτσιέρης τοὺς βάζει στὸ παχνὶ ἄχυρο καὶ κριθάρι, τὸ φιλότιμο ἄλογο, ποὺ σέρνει ὁλημερὶς τὸ κάρρο, ἐπιτίθεται ἐναντίον τοῦ τεμπέλικου, τὸ κλωτσάει, τὸ δαγκάνει, τὸ διώχνει, χλιμιντριζοντας θυμωμένα, σὰν νὰ τοῦ λέη: «Ὁ μὴ ἐργαζόμενος, μηδὲ ἐσθιέτω» !...

—Μιὰ μέρα ἔβαλαν τὸ ἐργατικὸ ἄλογο νὰ τραβήξη τὸ κάρρο μαζὺ μ' ἕνα ἄλλο ἄλογο, ἐργατικὸ καὶ κεῖνο. Καὶ τὸ βράδυ, στὸ παχνί, ἔφαγαν μονοιασμένα καὶ ἥσυχα καὶ τὰ δύο.

—Κακῶς λέμε λοιπὸν τὰ «ἄλογα ζῶα», προκειμένου περὶ τῶν τετραπόδων.

—Ὑπῆρχε καὶ δεύτερη «Κόρη τῶν Ἀθηνῶν», ἐκτὸς τῆς λατρευτῆς τοῦ λόρδου Βύρωνος: Ἡ κόρη τοῦ ἀλησμονήτου δημοκράτου βουλευτοῦ Ρόκου Χοϊδᾶ.

—Ὅταν κάποτε ὁ Χοϊδᾶς τραυματίσθηκε θανασίμως σὲ μιὰ μονομαχία ἀτ' τὸ βουλευτὴ Μεσολογγίου Στάϊκο, οἱ Ἀθηναῖοι ἰδρύθέτησαν τὴν κόρη του καὶ ἀνέλαβαν νὰ τὴν προικίσουν. Κι' ἔτσι ἡ δεσποινὶς Χοϊδᾶ ἀνουάσθη «Κόρη τῶν Ἀθηνῶν» !...

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ